

(památce Jana Antonína Pacáka)

V noci z 22. na 23. března odešel po těžké nemoci, té stejné jaké podlehl i Jiří Grossman, **Jan Antonín Pacák**

Jan Antonín, zvaný též Jeňýk, Sorry nebo Kyticka, byl renesanční člověk. Jeho otec Jan, výtvarník, vytvořil výpravu ve snad nejznámější české pohádce Pyšná princezna.

Jeňýk Pacák se narodil 26. dubna 1941 v Praze, vyučil se keramikem a v letech 1959 až 1965 absolvoval Akademii výtvarných umění v Praze. Vedle povolání výtvarníka se věnoval i hudbě. Hrál na kontrabas, banjo, kazoo a bicí. Jeho jméno bylo na přelomu padesátých a šedesátých let spojeno s mnoha kapelami jako Brontosaurus, Dixieland ČSA, Dixie mediků LFH, Dixie Party, Dixie rag Party a Metronom Dixie. Jenže vlna bigbítu s sebou vzala i Jeňýka Pacáka, a tak jej počátkem šedesátých let najdeme za bicími u Pavla Sedláčka, v B.B. Quintentu či v poslední formaci legendárních Sputniků Tomislava Vašíčka. Se Zdeňkem Rytířem založil skupinu Blues Five, kde hrál na foukací harmoniku, okarínu, valchu, kazoo a zpíval.

Po předem neohlášeném odjezdu Františka Ringo Čecha s Černým divadlem do USA byl Jeňýk Pacák přijat do Olympicu, kde seděl za bicími od roku 1965 do roku 1971. Asi většina z mé generace pokládá toto období Olympicu za nejhezčí, snad i proto, že první LP Želva byla ve znamení kytíček - flower power. Legendární Pražské jaro mám spojeno i s dnes už legendárními písněmi Olympicu a u J.A. Pacáka s jeho úvodní větou v písni Línej skaut: Dobrý den, dejte mi jedno pivo. Jeňýk Pacák nebyl jen bubeník, byl showman za bicími a myslím, že jsme ho měli z tehdejší sestavy kapely (Janda, Chrástina a Berka) nejraději. Pacák nezpíval často, ale jeho nádherně nostalgické sólo v písni Zdeňka Rytíře a Petra Jandy Bon soir, mademoiselle Paris z alba Jedeme, jedeme z roku 1971 je nesmrtelné. Flower power odvály pásy tanků a vítr popu a Pacák v roce 1971 z Olympicu odchází. Jako výtvarník zanechal svůj rukopis i na obalech desek této kapely, vytvořil zejména portrét legendárního Ptáka Rosomáka, produktu fantazie Pavla Chrástiny.

Pacák pak působil z větší části jako vynikající výtvarník v oblasti malby, grafiky, ilustrace, plakátové tvorby, keramiky, malby na porcelán a měl desítky samostatných výstav.

Sbohem Kyticko

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Pondělí, 26 Březen 2007 04:00

Jako muzikant se podílel na desítkách alb a singlů různých skupin. Spolu s dalšími kamarády výtvarníky hrál v kapele Grafičanka a mohli jsme ho vidět s valchou v kapele Ivana Mládka.

Jeňýk Pacák byl celoživotní zářící sluníčko. Se svou nemocí zápasil statečně a s optimismem, ale bohužel svůj boj prohrál. Kyticko, pozdravuj tam nahoře, díky za všechno!